

tragi-komisk undtagelse udgør østtyskeren Rudi Weidigs artikel om marxistisk sociologi. Gad vide, hvordan han har det med det bidrag i disse dage. Men generelt er værket bundsolidt, informativt.

Kort og godt er det nu muligt - både for lægmand og den velbevandrede - at sondere det sociologiske terræn og ikke mindst hente forslag til videre læsning.

G. Endruweit/ Giesela Trommsdorff (udg.): *Wörterbuch der Soziologie*, Stuttgart, Enke-DTV 1989, 872 s. DM. 68.

H. Ørnstrup

Le Fuchs

Efter samtalebøger med først Georges Dumézil (1987) og siden Claude Lévi-Strauss (1988) har Didier Eribon, journalist ved *Le Nouvel Observateur*, nu kastet sig over den franske idéhistoriker Michel Foucault (1926-1984). Resultatet er blevet en flot og meget anbefalelsesværdig bog, der indeholder alt det, som hører den klassiske intellektuelle biografi til: barndommen i det kvælende provinsmiljø i Poitiers, den gamle historielærer, som indgyder den første interesse, den mere end flittige studerende, som får tilnavnet le Fuchs, opholdet i den mørke skandinaviske vinter i Uppsala, hvor *Galskabens historie* (1961) bliver til, medieberømmelsen efter *Ordene og tingene* (1966), tiltrædelsesforelæsningsen på Collège de France, AIDS-sygdommen. Osv. Osv.

Men det, som først og fremmest gør indtryk ved bogen, er, at den tillige er "en kollektiv historie", der tegner konturerne af flere epoker og flere kulturelle registre. Vi får et fint indblik i miljøet omkring Ecole normale supérieure i Rue d'Ulm, som var den centrale læreanstalt i efterkrigsårene, i strukturalisme-striden i 60'erne, i venstrefløjens transformationer efter 68, i enkeltpersoners og enkeltinstitutioners større betydning for den franske intelligentsia: Georges Canquihem, Vincennes-universitetet, Collège de France osv.

For dem, som ønsker at løfte dynen lidt, kan der henvises til Hervé Guiberts selvbiografiske nøgleroman *A un ami qui ne m'a pas sauvé la vie* (Gallimard 1990), der bl. a. beskriver Foucaults homoseksualitet og sidste dage på hospitalet.

Didier Eribon: *Michel Foucault*. Paris: Flammarion 1989.

Hervé Guibert: *A un ami qui ne m'a pas sauvé la vie*. Paris: Gallimard 1990.

F. Frandsen